

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

8 Ordine non sumpto tua te probra facta repellent.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

ministrando se tantummodo laudant: & cerea i fax accensa sibi quidem detrimentum praestat, aliis vero lumen tendens administrat: & unde alius commodum exhibet, inde sibi dispendium praebet. Sumite ergo in tepeidi ab omni sacerdote Christi mystica: quia b omnia fide e Christi purgantur. Fides d est enim, quæ hunc mundum vincit: & quia non dantis e, sed accipientis sit, dicente f beato Hieronymo: 2: [Ad credendum in anima omni baptizatus est perfectus: & in omni sacerdote corpus Christi est perfectum.] ¶ Qui rufus sacra scriptura g concordans ait: [Præquam audias, ne judicaveris quemquam: atque ante probationem accusationis illatae neminem a tua communione suspendas: quia non statim, qui accusatur, reus est, sed qui convincitur, criminolus.]

1 ¶ Et cerea i Ante legetur, &c. Restitutum est ex originali, ex quo alia sunt emendata & addita.

2 ¶ Hieronymo i Est in epistola de septem gradibus, quem emendat & quod sequitur, præquam audias, &c. est ibidem superius.

C.A.V.S.A XVI.

Vidam Abbas habebat parochiales ecclesiam: in futurum ibi monachum, ut officium celebraret populo: possedit eam per quadraginta annos sine aliqua interruptione: tandem querela adversus Abbatem movetur: a clerico baptizato in episcopo, in visus diocesis parochialis ecclesiam constituitur.

1. Hic primus queritur, utrum monachis liceat populo officia celebrare, penitentiam dare & baptizare.
2. Secundo, si contigerit eos capellam habere Episcopi beneficiis, an ab eis sint instituta, an ab episcopo.
3. Tertio, an iura ecclesiarum præscriptione tolluntur.
4. Quarto, si ecclesia adversus ecclesiam præferat, an etiam monasterium adversus ecclesiam præferere possit.
5. Quinto, si capellam in suo territorio edificatam pure territorii, si vindicare videtur.
6. Sexto, si Archiepiscopus vel Episcopus sua auctoritate, non iudiciali sententia capellam illam irrepserit, an cadat a causa: ut ecclesia, cui præfata, nonnulla habeat ius repositum, quod suus pastor illicitè usurpavit.
7. Septimo queritur, si laici capellam tenebant (ut quibusdam moris est) & in manibus Abbatis eam restituerint, & mandandam tradiderint, an consensu Episcopi & clericorum Abbatis possit eam tenere.

Q.V.A.E.S.T.I.O I.

Quid monachi officia populo celebrare non possint, multis auctoritatibus probatur: quarum prima est illa sanctæ Nicænæ synodi, qua dicitur.

¶ Caput hoc neg, in prima Nicænâ synodo, neg, in secunda hodie habetur.

C. I. ¶ Monachorum conversatio ab omnibus debet esse discreta.

Placuit t̄ omnibus residentibus in sancta Nicænâ synodo, ut monachorum conversatio & vita secundum etymologiam nominis ab omnibus discrepet. Monachus enim græcè, latine singularis dicitur. Unde monachum per omnia singulariter agere oportet. Quamobrem firmiter & insolubilit̄ omnibus præcipimus, ut aliquis monachus penitentiam nemini tribuat, nisi sibi invicem, nisi iustum est: mortuum non sepeliat, nisi monachum, in monasterio secum morantem: vel si fortuito quemquam advenientium fratrum ibi mori contigerit.

C. II. ¶ Monasterii distributionem, & ecclesiasticum ministerium quilibet simul tenere non potest.

a almuferia. b Act. 15. c al. in fide. d 1. Ioan. 3. c al. deo merum. f In epistola de septem gradibus, tom. 4. g Ecdia. h Anf. 1. c. 60. & 6. 21. 4. Poly. 1. 4. 11. 38.

Item Gregorius Joanni Ravennati Episcopo, lib. 4. epist. 1.

Nemo a potest & ecclesiasticis obsequiis b deservire, & in monachica regula ordinatè persistere: ut ipsè monasterii distributionem teneat, qui quotidie in monasterio c ecclesiastico cogitur permanere.

C. III. ¶ Monachi, qui ad clericatum promoventur, a priori proposito discedere non debent.

Item Innocentius ad Viterbianos, epist. 2. c. 10.

De d monachis, qui diu morantes in monasteriis, si postea ad clericatus ordinem pervenerint, statim non debent eos a priorè proposito discedere e.

Si ergo (sicut Innocentius desinit) a suo proposito eu discedere non licet, & sicut Gregorius testatur, in monastica regula devotè persistere, & ecclesiasticis obsequiis simul deservire non possunt: patet, quod parochianis ecclesiam monachi præfati non possunt.

C. IV. ¶ Monachus non habet officium docentis, sed plangentis.

Item Hieronymus ad Eparium Presbyterum, adversus Vigilantiam.

Monachus f non docentis g, sed plangentis habet officium: qui vel se, vel mundum lugeat, & Domini pavidus præstoletur adventum.

C. V. ¶ In populari frequentia monachi esse non debent.

Idem ad Paulinum, de institutione monachi, epist. 13.

Si b cupis esse, quod dicitis, monachus, id est, solus, quid facis in urbibus, quæ utique non sunt solorum habitacula, sed multorum? & infra. ¶ Habeto simplicitatem columbe, ne cuiquam machineris dolos, & serpentis astutiam, ne aliorum supplereris insidiis. Non multum distat in vitio, vel decipere posse, vel decipi. Christianum i, quem senseris tibi aut semper, aut crebro de nummis loquentem (excepta elemosyna, quæ indifferenter omnibus patet) institorem potius habero, quam monachum. Præter victum & vestitum, & necessitates nihil cuiquam tribuas: ne filiorum panem canes comedant.

C. VI. ¶ Monachus pascitur, clericis pascunt.

Idem ad Heliodorum de laude vitæ solitarie, epist. 1.

Alia h causa est monachorum, alia clericorum. Clerici pascunt oves, ego pascor: illi de altario vivunt, mihi quasi infructuose arbori securis ponitur ad radicem, si munus ad altare non deferro. & infra. ¶ Mihi ante Presbyterum federe non licet. Illi, si peccavero, licet me tradere i fatanæ in interitum carnis, ut spiritus salvus sit in die Domini Iesu.

C. VII. ¶ Non licet aliquid monachu agere sine Presbyterorum consilio.

Idem m ad Rusticum.

Ecclēsia n̄ habet senatum cœtum Presbyterorum, si ne quorum consilio nihil monachis agere licet. Robam o filius Salomonis ideo perdidit regnum, quia noluit audire Presbyteros suos. Senatū quoque Romani habebant, cuius consilio cuncta agebant: & nos habemus senatū nostrum cœtum Presbyterorum.

¶ Apud B. Hieronymum in commentariis ad c. 3. Esaiæ, vnde hoc caput videri acceptum, hæc leguntur. Robam filius Salomonis ideo perdidit regnum, quia noluit audire Pres-

a 1vo p. 3. c. 18. b al. officiu. c al. obsequio. d Poly. ibid. Anf. 1. c. 67. e al. deviare. f Poly. ibid. Anf. 1. 7. c. 128. 1vo p. 7. c. 128. g al. dōloru. Pam. 1. 3. c. 176. h 1vo p. 7. ca. 2. Pam. 1. 3. c. 175. i al. decipi Christianum. Quæm. 1012. k Poly. ibid. Anf. 1. 7. c. 22. l 1. Cor. 12. m Habetur in commo. ad c. 3. Esaiæ. n Douglasdit p. 5. o 3. Reg. 14.

